

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 585/2015
02.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Горана Чавлине, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Б., због кривичног дела убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Др. В.Д., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1412/14 од 09.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., адв. Др. В.Д., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1412/14 од 09.03.2015. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Врховни касациони суд окривљеном Б.Б. претходно сходно члану 60. КЗ за кривично дело недозвољена производња, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, утврђује казну затвора у трајању од 2 (две) године, па узимајући као правилно утврђене казне затвора за кривично дело убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. КЗ у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, и за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези став 1. КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године, за која кривична дела је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, па Врховни касациони суд окривљеног Б.Б. применом члана 60. став 2. тачка 2. КЗ, осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 7 (седам) година у коју му се има урачунати и време проведено у притвору почев од 28.05.2010. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3880/13 од 07.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.36/13 од 23.09.2013. године, окривљени Б.Б. оглашен је кривим због кривичног дела убиство у прекорачењу

граница нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и кривичним делом лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. КЗ казну затвора у трајању од 4 године, за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од 2 године и за кривично дело из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ казну затвора у трајању од 1 године и применом члана 60. КЗ и члана 356. ЗКП, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година у коју му је применом члана 63. КЗ урачунато и време проведено у притвору и то почев од 28.05.2010. године па до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне затвора, али најдуже док не истекне време трајања изречене мере.

Истом пресудом оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу, док је окривљени на основу члана 196. став 1. ЗКП обавезан на плаћање судског пашала у износу од 20.000,00 динара, као и трошкова кривичног поступка у износу од 102.546,00 динара, у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1412/14 од 09.03.2015. године делимично је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, па је само у погледу одлуке о казни преиначена пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 36/13 од 23.09.2013. године, тако што је окривљени Б.Б. коме су претходно сходно члану 60. КЗ за кривично дело убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. КЗ а уз примену члана 57. став 4. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, за кривично дело недозвољена производња, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од 3 године, а за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ задржана као правилно утврђена казна затвора у трајању од 1 године, а за која кривична дела је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, те применом одредби члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година у коју му је урачунато и време проведено у притвору рачунајући од 28.05.2010. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3880/13 од 07.04.2014. године. У преосталом делу жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, као и жалба браниоца окривљеног, одбијене су као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1412/14 од 09.03.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.Б., адв. Др. В.Д., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи другостепену пресуду или пак да исту укине и да предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости адв. Др. В.Д., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., адв. Др. В.Д., је основан.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., адв. В.Д., се указује да је другостепени суд повредио кривични закон из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно, а како то произилази из образложења захтева учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, јер је у поновљеном поступку, супротно забрани прописаној чланом 453. ЗКП, окривљеном за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 године, при том занемарујући чињеницу да је за ово кривично дело окривљеном ранијом пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3880/13 од 07.04.2014. године, била утврђена казна затвора у трајању од 2 године, а што је све утицало и на висину изречене јединствене казне (8 година). Поступајући на напред описани начин, по ставу браниоца окривљеног другостепени суд је повредио закон на штету окривљеног.

Одредбом члана 453. Законика о кривичном поступку, прописано је да ако је изјављена жалба само у корист оптуженог пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције. – *reformatio in peius*.

Из списка предмета произилази, да је у поновљеном поступку, до којег је дошло након што је Врховни касациони суд решењем Кзз 780/14 од 02.10.2014. године усвојио захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Б., укинуо пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3880/13 од 07.04.2014. године и предмет вратио суду на поновно одлучивање, након чега је Виши суд у Новом Саду пресудом К.бр.36/13 од 23.09.2013. године окривљеном Б.Б. најпре утврдио појединачне казне затвора и то: 4 године и 6 месеци за кривично дело убиство у прекорачењу у границама нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. КЗ; 2 године за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и 1 година за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, а затим окривљеном изрекао јединствену казну затвора у трајању од 6 година у коју му је урачунао и време проведено у притвору почев од 28.05.2010. године па надаље.

Међутим, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окривљеног Б.Б., Апелациони суд у Новом Саду је делимичним уважањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, преиначио првостепену пресуду само у делу одлуке о казни и окривљеном Б.Б. за кривично дело недозвољена производња, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 године, па задржавајући као правилно утврђене казне затвора у трајању од 4 године и 6 месеци за кривично дело убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. КЗ и 1 година за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, окривљеног Б.Б. осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 година уз урачунавање времена проведеног у притвору.

Поступајући на описани начин другостепени суд је по налажењу Врховног касационог суда својом пресудом Кж1 1412/14 од 09.03.2015. године, повредио начело забране преиначења на горе, прописано чланом 453. ЗКП, јер је у поновљеном поступку, након укидања раније другостепене пресуде, одлучујући о изјављеним жалбама, окривљеног Б.Б. за кривично дело недозвољена производња, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, осудио на строжу казну затвора (3 године) од оне изречене ранијом пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3880/13 од 07.04.2014. године (2 године), укинуто по захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног.

Одредбом члана 494. став 4. ЗКП прописано је да је при изрицању мере пресуде, суд везан забраном прописаном у члану 453. тог закона.

Како пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1412/14 од 09.03.2015. године, окривљеном Б.Б., кривична санкција није могла бити измењена на његову штету по жалби Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, то је Врховни касациони суд уважавајући као основане наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, утврдио да је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1412/14 од 09.03.2015. године, на штету окривљеног, учињена повреда закона из члана 494. став 4. у вези члана 438. став 1. тачка 10) и члана 453. ЗКП, те је исту отклонио тако што је преиначио другостепену пресуду и окривљеном Б.Б. за кривично дело недозвољена производња, држање и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим правноснажном пресудом, утврдио казну затвора у трајању од 2 године, налазећи да овако одмерена казна одговара олакшавајућим и отежавајућим околностима утврђеним у редовном поступку, и задржавајући као правилно утврђене казне затвора у трајању од 4 године и 6 месеци за кривично дело убиство у прекорачењу нужне одбране из члана 113. у вези члана 19. став 3. и члана 23. став 3. КЗ и 1 година за кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 7 година, налазећи да ће се истом постићи сврха кажњавања из члана 42. КЗ.

Стога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучи је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**